वानरः कुनग्रेनाभः प्रसद्यायुधग्रीकरं। रच्छा शान् यशस्ताम्यंसामस्तव्यानदृद्भवत्॥५८॥

वानेत्यादि। वानरः कुलग्रेलाभः संग्रामे स्थिरतात् त्रायुधं ज॰म॰ श्रीकरमिव नैरन्तर्थेण पतनात् प्रसद्धाभिश्चय कुःपाः कः द्वी चिति जिज्ञामू लोयापधानीया रचसाशान् कु तितराचसान् पाष्येपाश्रप् खार्थिकात्रपि प्रकृतितालिङ्गवचनान्यतिवर्त्तन्ते यश स्कान्यन् त्रात्मना यशद्रक्न् त्रच तकारे परतीन व्यप्रशानिति नुतं विसर्जनीयसकारी च पूर्वसानुनासिकः तमस्कल्यान् ईष द्समाप्ततमसः कुः घोरपवादः सापदादाविति सकारः तत पाशक ल्यका स्वेखिति परिगणनं अदुद्रवत् ढीकते सा णिश्रीत्या दिना चङ्॥ ५६॥

वानरद्रत्यादि। वानरः कुलपर्वततुः क्षेत्ररहितवात् भ॰ श्राय्धं शीकरमिव नैरन्तर्थेण पतनात् प्रसद्य से द्वा रचस्या शान् कुत्सितरचां सि अदुद्वत् टीकते सा द्रावितवानित्यर्थः दुग ता टी जिशिशुद्रकमद्ति श्रङ् की दशः यशस्का स्वन् श्रात्मना यगद्कतीत ले:काम्यक्खेक्यामित काम्यक् ततः गतः की द्यान् तमस्कल्यान् त्रन्थकारत्ल्यान् त्यादेश्वानेइति कल्यः कुत्यितानि रचांसि रचलाशाः पाशःकुत्सायामिति पाशः पंस्व मिधानात् राजानमिक्कति राजीयतीत्यादिषु ने लुप्फेधावि त्यनेनेवेष्टि सिद्धी न लीपार्थ न लीपका छेद ति कतं ज्ञापयति लुप्तवि भितिकस्य विरामात्रितकार्यस्यानित्यमिति तेन रचसामादिषु